

รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครู
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ADMINISTRATIVE MODEL FOR DEVELOPMENT MAINSTREAMING EDUCATION OF THE TEACHER
IN SCHOOLS UNDER BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

พัชรพิมล ผิวก้าว¹, วิภาภรณ์ ภูวัฒนกุล, โกศล มีคุณ และ อัจฉรา วัฒนารงค์

Puchpimon Phiukhao¹, Vipaporn Poovatkul, Kosol Meekhun and Atchara Wattanarong

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา ประเทศไทย

College of Management, University of Phayao, Thailand

Email : Puchroj@gmail.com¹

Received 12 September 2024; Revised 17 October 2025; Accepted 28 April 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 190 คน และ ครูที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการเรียนร่วม จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ 1) แบบสอบถาม และ 2) แบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัย (CFA) การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) วิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และสมรรถนะ การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การตรวจสอบความสอดคล้องของ รูปแบบเชิงโครงสร้างความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานครมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย และ 3) การประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร โดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากที่สุด และการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ โดยผู้เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา สามารถนำผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ปฏิบัติจริงในสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากรและฝึกอบรมบุคลากรให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเพื่อทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีคุณภาพเต็มตามศักยภาพของนักเรียน

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร, ปัจจัยความสำเร็จ, การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครู

ABSTRACT

The purposes of this research used qualitative and quantitative methods were to. The sample group consisted of 190 Special Education Teacher and 190 teachers responsible for mainstreaming classes. Research tools included questionnaires, and evaluation forms. The data were analyze by descriptive and inferential statistics : the Pearson Correlation Coefficient, Harmony of the research model (CFA), Structural Equation Modeling (SEM), and Analysis of influence paths (Path Analysis). The results of the research were found that 1) external factors, Internal factors and competency mainstreaming education of the teacher overall were at the high level, 2) the administrative model of the causal factor was confirmed by the empirical data, and 3) the model evaluated by the experts was appropriate and possible at the highest level. In addition, the administrative model evaluated by those involved in the use of the model was also found to be possible and useful at the highest level. The knowledge/findings of this study can be put into practice in schools for personnel development and train personnel to perform their duties effectively and for the students with special needs to gain their potential effectively.

Keywords : Administrative Model, The Success , Mainstreaming Education Of The Teacher.

บทนำ

จากบทบาทความสำคัญของครูในการพัฒนาคนให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่า ตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศไทยได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของ โลกศตวรรษที่ 21” สิ่งสำคัญ คือ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Office of the Secretary of the Education Council., 2017) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ซึ่งให้ความหมาย คนพิการ คือ บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรมสติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่น ๆ และได้กำหนดว่าคนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ 1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 2) เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษาระบบและรูปแบบทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น และ 3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น

พิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล พร้อมทั้งจะต้องได้รับการบริการด้านเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาเพื่อสนับสนุนให้กับนักเรียนที่มีความต้องการทางการศึกษาเป็นพิเศษ ซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการใช้ชีวิตหรือเทียบเคียงกับเด็กปกติได้และอาจช่วยให้เด็กค้นพบศักยภาพพิเศษที่ช่วยในการพัฒนาในหลายๆ ด้าน จึงทำให้เกิดนโยบายและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจากหน่วยงานในระดับประเทศ (Office of Special Education Administration., 2017) การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม (Mainstreaming Education) เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ได้รับการการศึกษาพิเศษในห้องเรียนทั่วไปในช่วงเวลาที่เฉพาะเจาะจงและเหมาะสมกับศักยภาพของนักเรียนเป็นหลัก นักเรียนจะเรียนห้องเรียนแยกเพราะว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษยังไม่สามารถทำงานในห้องเรียนทั่วไปได้ การแยกมาอยู่ในสภาพแวดล้อมการศึกษาพิเศษที่แยกออกมานั้นจะช่วยให้ นักเรียนสามารถทำงานแบบตัวต่อตัวกับครูการศึกษาพิเศษซึ่งสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดีขึ้น (Mallick and Sheesh, 2013; Shore, 2013 Cited in Chatuchokudom, S., et al., 2022.)

สำนักงานการศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2556 -2575) ว่า “มหานครแห่งเอเชีย” ยุทธศาสตร์ที่ 3 การศึกษาสำหรับทุกคน เป้าหมายคือกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค มีจุดมุ่งหมายสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อให้เด็กมีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ 2) เพื่อให้โรงเรียนจัดการบริหารการจัดการเรียนร่วมได้ดำเนินการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้ตอบสนองความ และส่งผลให้เด็กได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ และ 3) เพื่อให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมได้ดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถให้บริหารการศึกษาสำหรับผู้เรียนในกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (Office of Education., 2019) ดังนั้นสำนักงานการศึกษา (2565) จึงได้จัดเพิ่มจำนวนโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจำนวน 158 โรงเรียน จำนวนนักเรียนที่เรียนร่วม จำนวน 4,213 คน จำนวนครูการศึกษาพิเศษต่อจำนวนนักเรียนตามกรอบประจำปีการศึกษา 2565 จะต้องมีการศึกษาพิเศษจำนวน 595 คน แต่ปัจจุบันการครองตำแหน่งครูการศึกษาพิเศษมีเพียง 355 คน จะเห็นได้ว่าโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาขาดครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 240 คน ซึ่งบางโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมแต่ไม่มีครูการศึกษาพิเศษ ทำให้ไม่มีความพร้อมในการดำเนินการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมได้ตามนโยบายของสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งครูการศึกษาพิเศษมีความรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมน้อย และขาดความชำนาญในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพราะจำนวนนักเรียนที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมาก อีกทั้งภาระงานอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนมีเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดภาวะเครียดและท้อแท้ ทำให้การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมไม่มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย ปัจจุบันการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจึงเป็นเพียงการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถปรับตัวในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้เท่านั้น ครูการศึกษาพิเศษบางคนยังมีทัศนคติเชิงลบต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และขาดความรู้ความเข้าใจและสมรรถนะด้านการจัดการศึกษา

แบบเรียนร่วม จึงไม่สามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมเด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ได้ (Office of Education., 2021)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และสามารถที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม จึงศึกษารูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาในครั้งนี้จะนำไปสู่ข้อค้นพบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะและทัศนคติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร และข้อมูลปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จด้านคุณภาพของผู้เรียนตามตัวชี้วัดที่สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร กำหนด รวมทั้งความพึงพอใจผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์การบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และวางแผนในการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษ เพื่อให้การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะและความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 มีปัจจัยภายนอก และ/หรือภายในอย่างน้อย 3 ประการที่เป็นตัวทำนายสำคัญของสมรรถนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภายนอก และ/หรือภายใน และสมรรถนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทั้ง 3 กลุ่มตัวแปรร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40

สมมติฐานที่ 3 รูปแบบเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานที่ 4 รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานครให้ประสบความสำเร็จ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และมีประโยชน์ในการนำไปใช้ปฏิบัติจริง ผ่านเกณฑ์การประเมิน ระดับมากขึ้นไป

การทบทวนวรรณกรรม

Hasaprab. P., (2016) ได้ศึกษาการวิจัย เรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูการศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า 1) ครูการศึกษาพิเศษมีสมรรถนะการทำงานในระดับสูง ด้านที่มีสมรรถนะสูงสุดคือ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ภาวะผู้นำครู 2) โมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี หรือโมเดลมีความเที่ยงตรงสูง พิจารณาได้จากค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (P-value of $\chi^2 = 0.079$) ค่าสถิติไค-สแควร์ต่อระดับความเป็นอิสระมีเท่ากับ 1.134 น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .96 และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .95 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ (>.90) ส่วนค่ามาตรฐานดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองส่วนที่เหลือ (SRMR) เท่ากับ .036 และค่ามาตรฐานดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .016 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า .05 และค่า CN (Critical N) เท่ากับ 593.36 ซึ่งมากกว่า 200 จึงสรุปได้ว่า โมเดลตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) ปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลสูงสุด คือ อิทธิพลรวมจากปัจจัยเชิงจิตต่อสมรรถนะประจำสายงาน รองลงมาคือ อิทธิพลรวมจากปัจจัยเชิงจิตต่อสมรรถนะหลัก ส่วนที่ต่ำสุด คือ อิทธิพลทางตรงจากปัจจัยด้านจิตต่อสมรรถนะประจำสายงาน ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) ตัวแปรที่นำมาศึกษาในรูปแบบสามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะหลักได้ร้อยละ 26 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะประจำสายงานได้ร้อยละ 56

Temiago. P., (2020) ได้ศึกษาการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และสภาพที่พึงประสงค์การจัดการศึกษาเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านคุณภาพผู้เรียน 2) องค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) องค์ประกอบด้านการมีส่วนร่วมในการเรียนรวม 4) องค์ประกอบด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ และผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยการประยุกต์ใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลแบบผสมวิธี (Mixed-Method Methodology) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธี Stratified Sampling Quota Random Sampling จากโรงเรียนที่มีครูกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 95 โรงเรียน ซึ่งมีตัวแทนครู 2 กลุ่ม คือครูการศึกษาพิเศษ และครูทั่วไปที่มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการเรียนรวม จากนั้นสุ่มครู

จากกลุ่มเป้าหมาย 95 โรงเรียน โดยใช้วิธี Purposive Sampling และ วิธี Simple random sampling โรงเรียนละ 4 คน โดยแบ่งเป็นครูการศึกษาพิเศษ 2 คน และ ครูทั่วไป จำนวน 2 คน ได้สัดส่วนครูการศึกษาพิเศษของต่อครูทั่วไป เท่ากับ 190 : 190 รวมเป็น 380 คน

เครื่องมือและสถิติรายละเอียดในการดำเนิน

ระยะที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด คือ 1) แบบสอบถาม และ 3) แบบประเมิน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัย (Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling) วิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลถึงปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จของสมรรถนะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 3 ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 สอบถามปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สถิติเพื่อการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของข้อความในแบบวัดซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยการหาค่า Index of item objective congruence 2) การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (ความเชื่อมั่น) ของแบบวัด โดยหาค่า Item-total Correlation และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา Alpha Coefficient (α) ของครอนบาค Cronbach และ 3) การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Confirmatory Factor Analysis) การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling) ทำการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยวิธีการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ใช้ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมของปัจจัยตามกรอบแนวคิดการวิจัย

ระยะที่ 2 ได้แก่ แบบประเมินการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ฉบับ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ฉบับที่ 1 แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ และฉบับที่ 2 แบบประเมินผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบ โดยปรับจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย ได้แก่ 1) สถิติพื้นฐาน/สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของสมรรถนะและความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า อิทธิพลของปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และสมรรถนะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 7 ตัวแปร คือ ปัจจัยภายนอก จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ระบบนิเวศติดตามของโรงเรียน และ 2) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ปัจจัยภายใน จำนวน 2 ตัวแปรประกอบด้วย 1) ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และ 2) ความเชื่อมั่นในตน และ สมรรถนะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครู จำนวน 3 ตัวแปร ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม 2) ทักษะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และ 3) คุณลักษณะส่วนบุคคล โดยทั้ง 7 ตัวแปรร่วมกันทำนายความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 96.20 จากค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ ($R^2=0.962$) ซึ่งมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยขนาดอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.865 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยได้รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

2. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบเชิงโครงสร้างความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สรุปได้ ดังนี้ รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน และ สมรรถนะของครูที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีอิทธิพลดังนี้ ปัจจัยภายนอกที่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวกความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยขนาดอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน โดยเรียงตามน้ำหนักความสำคัญ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (PCI) (0.858) และ ระบบนิเวศติดตามของโรงเรียน (SMS) (0.791) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยภายในที่มีตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยขนาดอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐานโดยเรียงตามน้ำหนักความสำคัญ ได้แก่ ความเชื่อมั่นในตนเอง (SC) (0.902) ประสบการณ์ในการจัดการแบบเรียนร่วม (ECOM) (0.627) และสมรรถนะของครูที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยขนาดอิทธิพลในรูปคะแนนมาตรฐาน โดยเรียงตามน้ำหนักความสำคัญ ได้แก่ ความรู้ (K) (0.934) ทักษะ (S) (0.914) และ คุณลักษณะส่วนบุคคล (ATT) (0.913) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สรุปได้ ดังนี้

3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยกระบวนการ PDCA (Deming Cycle) ซึ่งประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผลประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

3.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยกระบวนการ PDCA (Deming Cycle) ซึ่งประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลประเมินในภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

องค์ความรู้

จากผลการศึกษาสามารถสรุปว่า อิทธิพลของปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และสมรรถนะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 1) ระบบนิเวศติดตามของโรงเรียน 2) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง 3) ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม 4) ความเชื่อมั่นใน 5) ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม 6) ทักษะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และ 7) คุณลักษณะส่วนบุคคล

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลสำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายตามประเด็นวัตถุประสงค์การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จากผลของการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling) ตามปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายใน และสมรรถนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และรูปแบบเชิงโครงสร้างของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานครสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยเชิงสาเหตุของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร เพื่อนครู และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียน ตระหนักถึง

ความสำคัญของความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนมีนโยบายการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมที่ชัดเจน มีกระบวนการและการวางแผนงานนิเทศติดตามที่เป็นระบบและนิเทศอย่างกัลยาณมิตร นอกจากนี้ผู้บริหารสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ อีกทั้งสนับสนุนสื่อและเทคโนโลยีที่อำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมไปถึงเพื่อนครูที่ให้ความร่วมมือร่วมในการจัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อและเหมาะสมต่อการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สอดคล้องกับหลักการการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาแก่บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ และวิสัยทัศน์ไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการกรุงเทพมหานครฉบับที่ 2 พ.ศ. 2555 - 2559 ไว้ว่าเด็กทุกคนในกรุงเทพมหานครต้องเข้าถึงสิทธิและใช้ประโยชน์ได้อย่างเท่าเทียม ทั้งถึง เป็นธรรม มีคุณภาพที่ดียั่งยืนนำไปสู่สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน โดยมีแนวทางและมาตรการให้ขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจัดการเรียนร่วมครบทุกเขต มอบหมายให้สำนักงานการศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เพิ่มอัตราค่าจ้างครูการศึกษาพิเศษให้มีมากขึ้นในโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มีการจัดอบรมข้าราชการครูที่สอนระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนเพื่อให้เรียนรู้ และคัดกรองเบื้องต้นอาจจะส่งผลให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามความต้องการของเด็กแต่ละบุคคล (Office of Education., 2014)

ปัจจัยภายนอกพบว่า ด้านระบบนิเทศติดตามของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ระบบนิเทศติดตามของโรงเรียนมีการดำเนินงานร่วมกันระหว่างบุคลากรทุกคน โรงเรียนมีสร้างความรู้และความเข้าใจหลักของการนิเทศติดตาม มีการวางแผนการนิเทศที่ชัดเจนและมีระบบขั้นตอนการนิเทศที่ชัดเจนยึดหลักการมีส่วนร่วม ร่วมกันสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนอย่างสร้างสรรค์ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี ครูมีความผูกพันและความมั่นคงต่องานอาชีพ รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพครูให้มีความรู้สึกภาคภูมิใจในวิชาชีพของตนเองพร้อมที่จะรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Office of the Secretary of the Education Council., 2019)

ปัจจัยภายใน พบว่า ด้านประสบการณ์ในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูมีวุฒิการศึกษาการศึกษาพิเศษ หรือ เคยเข้ารับการอบรมการจัดการศึกษา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และประสบการณ์ที่เคยปฏิบัติงานในโรงเรียนหรือหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับ Tantichalerm, C., et al. (2017) ได้ศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ ข้อมูลจากงานวิจัยพบว่า ครูควรจบการศึกษาทางด้านครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์หรือวุฒิทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และควรจะต้องมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ นอกจากนี้ ควรมีคุณลักษณะ ได้แก่ มีใจรัก และมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน รู้จักข้อจำกัดลักษณะต่าง ๆ และศักยภาพของผู้เรียน มีความใฝ่รู้ และความพร้อมเรียนอยู่เสมอ พัฒนตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีความอดทน เสียสละ มีความรัก ความเมตตา และเข้าใจคนพิการ มีความรอบรู้ ความสามารถในการสอนของตนเอง รวมทั้งมีทักษะในการประสานงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จใน

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของ Office of the Secretary-General of the Education Council., (2017) ระบุว่า การเตรียมครูที่มีคุณภาพ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกคน ต้องได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนร่วมอย่างน้อย 1 ปี ต้องได้รับการเรียนการสอนทางทฤษฎีและทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อม เพื่อฝึกฝน บ่มเพาะ และพัฒนาสมรรถนะของการเป็นครูที่สอนในห้องเรียนร่วมได้

สมรรถนะการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ของครู พบว่า ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ครูการศึกษาพิเศษหรือครูที่มีหน้าที่ดูแลและสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษต้องเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม มีใจรัก มีความอดทน และเสียสละ มีความเมตตาและเข้าใจนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งสมรรถนะของครูนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพ ความสามารถเฉพาะบุคคล ต้องมีความถนัดหรือความเชี่ยวชาญทางวิชาการ มีความรู้และความมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ สมรรถนะเป็นสิ่งที่สามารถทำนายความสำเร็จในงานและความสำเร็จโดยรวมได้ (Rassametummachot, 2008, Cited in Wisuwan, S., et al., 2019.) สอดคล้องกับ Hasaprab P., (2016) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านจรรยาบรรณหรือคุณลักษณะของครูผู้สอนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ที่มีความบกพร่อง มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบและตรงต่อเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ ครูการศึกษาพิเศษ มีกิริยาวาจา สุภาพ อ่อนโยน ทำงานอย่างมีหลักการและเหตุผลอยู่บนความถูกต้อง ปฏิบัติงานด้วยความรัก และศรัทธาในวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ ใช้ชีวิตด้วยความพอเพียงความพยายามและไม่ย่อท้อต่อการสั่งสอนให้ศิษย์ที่มีความบกพร่องเป็นคนดีดูแลเอาใจใส่ศิษย์ที่มีความบกพร่องด้วยความรักความเมตตาและละเอียดรอบคอบในการปฏิบัติงาน

1.2 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุของการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูล เชิงประจักษ์ โดยตัวแปร ทั้ง 3 กลุ่มตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยภายนอก จำนวน 4 ตัวแปร ปัจจัยภายใน จำนวน 4 ตัวแปร และ สมรรถนะในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม จำนวน 3 ตัวแปร รวมจำนวน 11 ตัวแปร พบ 7 ตัวแปรร่วมกันทำนายความสำเร็จในการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ (1) ระบบนิเทศติดตามของโรงเรียน (SMS):($\beta=.299$) (2) ทักษะ (S):($\beta=.245$) (3) ความรู้(K):($\beta=.187$) (4) คุณลักษณะส่วนบุคคล (ATT):($\beta=.166$) (5) ความเชื่อมั่นในตนเอง (SC):($\beta=.134$) (6) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง (PCI) : ($\beta=.104$) และ (7) ประสบการณ์ในการจัดการแบบเรียนร่วม (ECOM):($\beta=.038$) โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 80.4 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suksawang. P., (2014) ได้กล่าวว่า หลักการวิเคราะห์โมเดล สมการโครงสร้างเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบว่าโมเดลสมการ โครงสร้างที่พัฒนาขึ้น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ซึ่งเป็นการยืนยันความสอดคล้องของทฤษฎีกับ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.3 ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินระดับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบโดยเริ่มตั้งแต่การรวบรวมปัญหา ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ด้วยการบริหารแบบวงจรคุณภาพ (PDCA Cycle) มาเป็นแนวทางศึกษากระบวนการทำงานที่เป็นระบบไม่ซับซ้อน ซึ่ง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ 1) การวางแผน (Plan) 2) การดำเนินงาน (Do) 3) การตรวจสอบและประเมินผล (Check) และ 4) การนำผลการประเมินมาปรับปรุง (Action) ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากคณะอาจารย์ที่ปรึกษาทั้ง 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบที่มีประสบการณ์ในการบริหารและการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี เกิดการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับ Phengsawat, W., (2010) กล่าวว่า รูปแบบที่ดีควรมีความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์ เชิงเส้นตรงธรรมดาซึ่งนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา โดยสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ และควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ (Keeves, 1988, Cited in Thepkraiwan. P., 2011.) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างรูปแบบไว้ 4 ประการ คือ การสร้างโมเดล การใช้โมเดล สภาพความเป็นจริงของปรากฏการณ์ที่ปรึกษาโมเดล ข้อสรุป อธิบาย ทำนาย และควบคุม

1.4 ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากการใช้รูปแบบ เพื่อประเมินระดับความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการประเมินระดับความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้สอดคล้องแนวความคิด (PDCA) Cycle” ว่าการบริหารคุณภาพควรมุ่งเน้นในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และเชื่อว่าเป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหารในการปรับปรุง ระบบการบริหารองค์กรซึ่งแนวความคิดของการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องนั้นจะแสดงโดยวงจร PDCA (Ishikawa & Lu, 1985) ซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบของวงจร PDCA ไว้ดังนี้ 1) Plan คือ การวางแผน หรือกำหนดเป้าหมาย 2) Do คือ การลงมือปฏิบัติหรือการดำเนินการเปลี่ยนแปลงตามแผน 3) Check คือ การตรวจสอบ ติดตามผลของการดำเนินการหรือการเปลี่ยนแปลง 4) Act คือ การศึกษาผลของการดำเนินการปรับปรุง และกำหนดเป็นมาตรฐาน และ Ontam, N., (2566) ได้กล่าวถึง หลักการบริหารวงจรคุณภาพ PDCA ว่า ขั้นตอนการวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดเป้าหมาย/ วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานวิธีการและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย การวางแผนจะต้องทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นไปตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งองค์กร ขั้นตอนการปฏิบัติ (Doing) เป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ซึ่งก่อนที่จะปฏิบัติงานต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่างๆ ของสภาพงานที่จะลงมือทำ ขั้นตอนการตรวจสอบ (Checking) เป็นขั้นตอนการ

เพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผน หรือไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือไม่ 4) ขั้นตอนการปรับปรุง (Action) เป็นขั้นตอนของการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการ ตรวจสอบแล้ว การเลือกใช้รูปแบบการบริหารในการพัฒนาคุณภาพการทำงานปฏิบัติงานขององค์กร ผู้บริหารควรพิจารณาการเลือกใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วงจรคุณภาพ (PDCA) ในการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร การพิจารณาการเลือกใช้ให้มีความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากการใช้รูปแบบ

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมของครูในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และให้ปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. ผู้ที่สนใจศึกษางานวิจัยนี้ควรนำไปต่อยอดงานวิจัยในลักษณะการนำผลการวิจัยสู่การปฏิบัติจริงในโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องเข้าใจไปในแนวทางเดียวกันในการนำสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติงานที่มีความสอดคล้องกับบริบทของแต่ละหน่วยงาน

References

- Chatuchokudom, S., et al. (2022). Trends in Integrated Education Management in Thailand and Factors Journal of Special Education Research and Development, Year 11, Issue 1, January –June 2022.
- Hasprab, P., (2016). Performing the work of special education teachers affiliated to the Office of Special Education Administration. Dissertation Doctor of Philosophy
- Ishikawa, Kaoru (1985). QC Circle Headquarters (Online). Accessed 4 March 2007. Available from www.oknation.net/blog/print.php?id=8422.
- Keeves, P. J. (1988). Educational Research, Methodology and Measurement : An International Handbook. Oxford : Pergamon Press.
- Mallick, U., & Sheesh, K. S. (2013). Perspectives of students and parents about mainstreaming education for children with special needs in Bangladesh. Asian Journal of Inclusive Education 1(1).
- Ontam, N., (2019) PDCA (Deming Cycle) Management Techniques. Journal of Association of Professional Development of Educational Administration of Thailand, 1(3), 39-46. Degree Program (Educational Research), Ramkhamhaeng University.

- Office of Education. (2014). Educational Management Guidelines for Students in Affiliated Schools Bangkok. Communication Education Unit, Lat Ya Road, Khlong San District Bangkok.
- Office of Education. (2022). Summary of the number of schools and the number of students in schools affiliated to Bangkok Metropolitan Government.
- Joint Education for the Academic Year 2022. Office of Education, Lat Ya Road, Khlong San District Bangkok.
- Office of the Secretary General of the Council of Education. (2017). National Education Plan 2017 – 2036. Sweet Pepper Graphic Company.
- Office of the Secretary General of the Council of Education. (2017). Monitoring and Evaluation of Joint Education for Children with Disabilities and Children with special needs. Bangkok: Sweet Pepper Graphic Company.
- Office of Special Education Administration. (2017). Supporting Documents for the Seminar to Drive Policy Quality Co-learning Management Fiscal Year 2017. Improve the quality of life of people with disabilities.
- Pengsawat, V,. (2010). Applied Statistics for Social Science Research. Bangkok : Suwiriyaasan.
- Rassamettumachot, S. (2008). Guidelines for human potential development as well Competency Based Learning. Bangkok : HR Center. (In Thai).
- Tantixalerm, Ch,. (2017). Journal of Research Methods Vol. 30, No. 2 (May - August 2017). Department of Educational Psychology, Chulalongkorn University.
- Wisuan, S,. et al. 2019. Development of teaching and learning models to promote student competence Special education teacher. Journal of Research Community, Vol. 13, No. 2 (May – August 2019). Nakhon Ratchasima Rajabhat University.

